

ковъ, Майковъ, Самаринъ и други, кой по-рано, кой по-късно.

Великиятъ Викторъ Хюго се провиква съ думитѣ: „Избива се цѣлъ народъ. Гдѣ? Въ Европа. Тоя фактъ има ли свидѣтели? Само единъ: цѣлия свѣтъ... Правителствата виждатъ ли го? Не. Настаналъ е моментътъ да се издигне гласътъ противъ тѣзи звѣрства. Цѣлиятъ свѣтъ се е възмутилъ и възнегодувалъ отъ тѣхъ. Има минути, когато човѣшката съвѣсть взема думата и заповѣдва на правителствата да я слушатъ“ . . .

Кога ще се свърши мжченичеството на тази малка, но геройска нация?

„Врѣме е, щото цивилизацията да издаде своето запрѣщение, за да се спратъ тия работи“ . . .

„Ний, народитѣ, прѣдписваме на правителствата издаването на туй запрѣщение“ . . .

Българската кауза, имаше изгледъ да е изгубена, дори и слѣдъ блѣскавата защита на великия Гладстонъ прѣдъ английското общество, както за това свѣдочатъ слѣднитѣ знаменателни и краснорѣчиви негови думи:

„Старъ слуга на прѣстола и на държавата, азъ умолявамъ моитѣ съотечественици да поискатъ, да настоятъ, щото нашето правителство, което до сега е дѣйствувало въ една посока, да дѣйствува отъ сега въ друга и, въ съгласие съ другитѣ европейски държави, да употреби всички усилия за изкореняването на турската изпълнителна власть отъ България. Нека турцитѣ прѣкратятъ своитѣ злоупотрѣбления съ